

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 41. Mt. XVIII

Spalis-Oct. 8, 1938

LTSR valst.
respublikos
biblioteka

XVIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mato 9, 1—8.

ANUO metu Jėzus, įsėdęs į laivelį, jis persijūrė ir atvyko į savo miestą. Štai, atnešta pas jį stabo ištiktas žmogus, paguldytas patale. Jėzus, matydamas jų tikėjimą, tarė stabo ištiktam: Pasitikėk, sūnau tavo nuodėmės tau atleistos. Bet štai, kai kurie Rašto žinovai kalbėjo sau vieni: Tasai piktžodžiauja. Jėzus, pamatęs jų mintis, tarė: Kam jūs manote pikta savo širdyje? Kas pigiau sakyti: Tavo nuodėmės tau atleistos, ar sakyti: Kelkis ir vaikščiok? Bet kad žinotumėte žmogaus Sūnų turint ant žemės valdžios atleisti nuodėmes, tuomet jis tarė stabo ištiktam: Kelkis, imk savo patalą, ir eik į savo namus. Matydamas gi tai

LEKCIJA

I Kar. 1, 4—8.

BROLIAI: Aš visuomet sakau ačiū mano Dievui dėl jūsų už Dievo malonę, kuri jums suteikta Jėzuje Kristuje, kad jame jūs pasidarėte bartingi visakuo, visokiu mokslu ir visokiu žinojimu, nes liūdi jimas apie Kristų sustiprėjo jūsų tarpe, taip kad jums netrūksta jokios malonės, ir jūs laukiate apsireiškimo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kurs ir sutvirtins jus iki galui, taip kad jūs būsite be kalčios mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo dienoje.

minios, bijojo ir garbino Dievą, kurs bavo davęs žmonėms tokios valdžios.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

9. Kaip Senasis Įstatymas atvaizduoja Jėzų Kristų

SENASIS Įstatymas apie Mesiją, t. y. apie Jėzų Kristų, sako labai aiškiai, jog Jis būsiąs "visų tautų laukiamas" ir "žmonijos vadas"; jog buožė, t. y. aukščiausioji valdžia, nebūsianti išplėsta iš Judo giminės, kol Jis neateisiąs; jog Jo viešpatavimui nebūsią galo; jog Jis visame pasauly atnaujinsiąs tikėjimą tikroju Dievu ir visus sujungsiąs vienon tauton; jog ši tauta gausianti naują vardą, naują kunigystę ir amžinąjį laimės likimą (Prad. 49, 10; Deut. 18, 18).

Jis būsiąs karalius, ką tvirtina Dovidas, atvaizduodamas Jį, lyg "prieš aušrą išeinantį iš savo Tėvo prieglobsties (ysčios)" (Ps. 103, 3). Labai ryškiai jis vadina Jį Dievu: "Tavo, Dieve, sostapilis per amžių amžius; teisybės lazda, tavo karalystės lazda" (Ps. 44, 7). Pas jį randame dar aiškiau paties Dievo žodžius: "Ir pastatysiu ant jų rū jojo ranką, ir ant upių jojo dešiniąją.

Jis šauks į mane: Mano Tėvas! tu esi mano Dievas ir gynėjas mano išganymo" (Ps. 88, 26).

Tai ne vien Dovidų balsas. Saliamonas Mesiją vadina Dievo Žodžiu "gyvenančiu paties Dievo taryboje, viską tveriančiu ir valdančiu, žaidžiančiu pasauliui, sutveriant jį, ir randančiu malonumo būti su žmonėmis" (Patr. 8, 12-33).

Yra dar aiškesnių įrodymų Mesijos dievytės: "Jojo išėjimas iš pradžių" t. y. Jojo gimimas prieš amžius (Mik. 2). "Šitas tai yra mūsų Dievas ir prieš jį nebas kitas vadintas. Šitas išrodo visus mokslo kelius, ir padavė jį savo tarnui Jokūbui, savo mylimajam Izraeliui. Paskui buvo matytas ant žemės ir perstovinėjo su žmonėmis" (Bar. 3, 36-38).

Izaijas pranašauja: "Ir pramins jo vardą Emanuel" (iz. 14), t. y. "kad tai Jis yra Dievas su mumis".

Žmonės Jį vadins: "Teisingasis Viešpats, mūsų Jehovah" (Jer. 23, 5-6).

Jog šitokie išreiškimai tai ne poezijos, ar

prisimeilinimo saldžialežuvavimai, tai įrodo mums pats Izaijas: "...mažutėlis yra mums gimęs ir sūnus yra mums duotas, ir tapo viešpatavimas ant jojo rankų ir pavadinis jo vardą: Įstabiausias, Patarėjas, galin-gasis Dievas, būsiančiojo amžiaus Tėvas, ramybės Kunigaikštis" (Iz. 9, 6). "Išmes amžiams mirtį; ir atims Viešpats Dievas ašarą nuo kiekvieno veido ir iš visos žemės nuims paniekinimą savo tautos" (Iz. 25, 8). Štai, šitas mūsų Dievas, laukėme jo, ir išgelbėjo mus šitas Viešpats, laukėme Jo, pradžiukime ir pasilinksminime Jojo išganyme" (Iz. 25, 9). "Užlipk ant aukšto kalno tu, kurs Sionui apskatinėji Evangeliją. Kelk, Nesibijok. Tark Judos miestams: Štai jūsų Dievas!" (Iz. 40, 9). "Klausk manęs, Jokūbe ir Izraeliau, kurį aš šaukiu: Aš Pats, Aš Pirmutinis ir Aš Paskutinis. Mano ranka uždėjo žemę, o mano dešinė išmatavo dangų; Aš juos pašauksiu ir atsistos kartu" (Iz. 48, 12-13) "...dar pirma, nekaip tai buvo įvykę, aš buvau ten: ir dabar Viešpats Dievas siuntė mane ir Jojo Dvasia" (Iz. 48, 16).

Tačiau, šis Mesijas tai ne vien tik Dievas, bet ir žmogus, kadangi Jis kilis iš Abraomo kilmės, iš Judo kilties, iš Dovydo giminės. "O tu, Betliejus Ephrata, iš Dovydo giminės, dos tūkstančių (t. y. miestų), bet iš tavęs išeis, kuris bus Viešpats Izraeliuje, o jo išėjimas nuo pradžios, nuo amžinybės dienų" (Mich 5, 2). Šią vietą paduoda ir šv. Matas: "Ir tu, Betliejau, Judo žemė, anaipol nesi mažiausias tarp vyresniųjų Judo vietų; nes iš tavęs kilis vadas, kurs valdys mano tautą, Izraelių" (Mat. 2, 6).

Agėjus pranašas paguodžia nusiminusius žydus, žiūrinčius į naujosios šventyklos menkumą, sakydamas: "Didesnė bus šito paskutiniojo, kaip kad pirmojo mano garbė" (Ag. 2, 10), kadangi ateis pageidaujamas žmonėms ir apsigyvens jame (t. y. būdamas 12 metų ir vėliau, išvarydamas perkupėjas ir t.t.).

Jokūbas pažymi laiką, kuriuo ateis Mesijas, būtent: kai buožė (valdžia) bus atimta iš Judos giminės; o šis kaip tik ir buvo įvykę, Jėzui gimus, ką patvirtina ir istorija.

Didis pranašas Danielius, į 500 metų prieš Kristų jau buvo išpranašavęs Mesijo atėjimą; iš pradžių, pasiliuosavimą iš Babilono

vergijos ir daug laimesnį išsiliuosavimą iš vergavimo nuodėmei. Kuopilniausiai aprašė Mesijos ypatybes, vadindamas Jį šventu, Dievo Pateptuoju, t. y. Kristumi; aiškiausiai sako, jog Kristus, vyriausias tautos Valdovas sugražinsiąs doros viešpatavimą ant žemės; jog 70-je savaitėje, t. y. 490 metų vėliau, Jis būsias pasmerktas miriop ir nukankintas; jog už šitą baisų prasižengimą žydai būsias Dievo atmesti ir nebesivadinsią Dievo tauta; Jeruzalės miestas ir šventykla būsias sugriautos ir žydai būsias išblaškyti po visą pasaulį. (Dan. 9, 24-27).

Tačiau, iš ko pažinti Mesijas? Izaijas šitaip apie Jį pranašauja; "Jis nešauks, nežiūrės asmens ir nesigirdės jo balso lauke. Jis nesulaužys sutrintos nendrės asmens ir nesigirdės gruzdančio knato; jis vykins teisėtumą sulyg tiesa. Jis nebus nuliudęs, nei neramus, kol neįgyvendins žemėje teisybės, ir salos lauks jo įstatymo" (Iz. 42, 1).

Be šio dar yra pasakyta, jog būsias apviltas ir išduotas (Ps. 40, 10) — būsias parduotas už 30 sidabrinų (Zach. 11, 12-13); būsias išjaoktas, pašieptas ir iškoneveiktas (Ps. 21, 19); Jojo kojos ir rankos būsiančios prikaltos; Jojo drabužiais pasidalinsią, o dėl Jojo apsiausto mesią burtus (Ps. 21, 19); būsias pagirdytas tulžimi ir rūkštimi (Ps. 68, 22).

Šitos pranašystės yra išrinktos iš atskirų pranašų dalimis, tačiau, yra ištisi, į 700 metų prieš Kristų Izaijo 53-me skyriuje išraelitams išpranašauta, jog Jį atstums nuo savęs tie, kurie buvo laukę Jojo ateinant: "Kas tikėjo tam, ką mes girdėjome ir kam buvo apreikšta Viešpaties petys? Jis kyła aukštyn, kaip atžala jo akivaizdoje ir kaip šaknis iš ištroškusių žemės: nėra jame išvaizdos ir gražumo; mes žiūrėjome į jį ir nebuvo pažvelgimo, kad mes trokštāmėme jo, paniekinto ir paskutinjo iš žmonių, skausmo vyro ir kurs buvo pažinęs negalią; jo veidas buvo lyg paslėptas ir paniekintas, todėl mes nė nežiūrėjome jo. Tikrai jis ėmė ant savęs mūsų skausmus ir jis nešė mūsų sopulius, o mes laikėme jį, tarsi raupsuotu ir Dievo užgautu ir pažemintu.

Jis buvo sužeistas dėl mūsų neteisybių, sudaužytas dėl mūsų kaltibių; plakamas dėl mūsų ramybės puolė ant jojo ir jo randais mes esame pagydyti.

Meš visi klydome, kaip avys; kiekvienas pasuko į savo kelią, o Viešpats uždėjo ant jo visų mūsų neteisybę.

Jis buvo paaukotas, nes pats norėjo, ir neatvėrė savo burnos; kaip avis vedama piau-ti ir kaip avinėlis nutilsta prieš tą, kurs jį kerpa, taip ir jis neatvėrė savo burnos. Jis atimtas iš suspaudimo ir iš teismo; kas su-pras jo giminę? nes jis buvo išplėštas iš gy-vųjų šalies; aš užgavau jį dėl mano tautos kaltybės. Jis duos bedievisas už jo kapą ir turtingą už jo mirtį, nes jis nebuvo padaręs neteisybės ir nebuvo vyliaus jo burnoje.

Viešpats norėjo jį sulaužyti kentėjimu; jei jis atidavė savo gyvybę už nuodėmę, jis matys ilgai pasiliekančią ainiją ir Viešpa-ties valia bus jo ranka įvykinta. Užtatai, kad jo siela kentėjo vargą, jis matys ir bus pasotintas; savo žinojimu pats mano teisu-sis tarnas nuteisins daugelį ir jis neš jų ne-teisybes. Todėl aš jam atskiriu labai dau-gelį, ir jis dalins galingųjų išplėštas, dėl to kad jis davė mirčiai savo gyvybę ir pa-skaitytas su prasikaltėliais, kad jis nešė dau-gelio nuodėmės ir meldė už nusidėjėlius” (Iz. 53, 1-13).

Iš čia privesto turinio darosi aišku, lyg ant delno, jog Mesijas kentės už žmonijos nedorybes ir tai niekeno nepriverstas, bet iš savo valios. Čia matome tikrą žmogaus mirtį (8-9), čia vėl Dievą (10-12); čia ma-tome ir tikrąjį Dievą - Žmogų. Skaitant šią pranašystę, išrodo, lyg ji būtų buvusi ra-šyta po Kristaus mirties, o ne prieš 700 me-tų prieš Kristų!

Kiti pranašai buvo išpranašavę visas Jo gyvenimo ir kančios smulkmenas; jog Jis gydysias aklus, kurčius, laošus, nebylius, kurti apsirėikš Jojo dieviškoji galybė (Zach. 35, 5-6); jog Jo rankas ir kojas prikals, ta-čiau, nesulaužys kojų (Ps. 21, 18; Zach. 7, 10); jog Jo karstas bus pilnas garbės ir šlo-vės (Iz. 11, 10); jog Jis prisikelsias iš nu-mirusiųjų (Ps. 15, 9-10; 111, 6); jog užženg-sias dangun (Ps. 23 ir 24); jog atsiųsias Šventąją Dvasią (Ioel. 2, 28-29); jog įsteig-sias savo Bažnyčią iš naujų Jokūbo sūnų ir išplatinisias ją po visą pasaulį (Iz. 43, 12; Zach. 8, 3); jog būsianti sugriauta Jeruza-lės šventykla (Dan. 9, 26); Mich. 2, 12); jog žydų aukos liaasis buvusios ir jie būsią išblaškyti po visą pasaulį (Dan. 9, 27); jog

žydai miniomis glausis po Kristaus vėliava (Mich. 4, 1, 2, 7, 8; Ps. 21, 28, 29; Iz. 43, 12); jog tyriausioji Hostija bus aukojama Dievui visame pasauly (Mal. 1, 11; Zach. 9, 17); jog Praamžinojo Žodžio viešpatavimas nesikeisias ir būsias amžinas (Ps. 71, 8, 17); jog pagaliau, Mesijas užžengsias dangun ir atsisėsias po visagalio Dievo Tėvo dešinei, iš kur ateisias didžiausioj garbėj teistų gy-vų ir mirusiųjų (Mal. 4; ir Ps. 9, 8).

Štai, čia jums skaitytojau patiekiau tiktai svarbiausius pranašavimus, paliečiančius vien tik patį Mesiją, t. y. Jėzų Kristų.

b) Pranašavimai nesuklastuoti.

Iš tikrųjų ne vienam gali ateiti galvon mintis, benėra čia kokios apgaulės? Gi iš tikrųjų, skaitant šitas Senojo Įstatymo pra-našystes, išrodo, lyg kad pranašai būtų visa šita matę savo akimis! Ar šitos pranašys-tės nėra kartais vėliau, jau Kristui mirus, įrašytos? Ir šitokie prikaišiojimai teko iš-girsti ne iš vieno laisvamano burnos: “Gi, girdi, paskui įrašė, ir tiek!”

Ne brač! Šitaip gali tvirtinti tiktai tas, kurs nežino, kokioj pagarboj žydai laikyda-vo, o ir dar nūnai laiko Šv. Raštą.

Paklausk pačių žydų, o jie pasakys, jog krikščionys jokiū būdu negalėjo išprausti šitas pranašystes į Senojo Įstatymo turinį. Jie pasakys, jog žydai stengdavosi pažinti Šv. Raštą, jog jie ne tiktai mokėdavo jį iš at-minties, bet žinodavo ir raidžių skaičių; už iškraipymą jie būtų išdrasę akis, akmeni-mis užmušę tokį, kurs būtų pasikėsinęs kad ir mažiausiąją raidę iškraipyti! Šv. Rašto tikrumą ir nepaliečiamybę ypatingu būdu saugodavo žydų kunigai.

Jie ir išsisklaidę po pasaulį tokiu pat rū-pestingumu saugodavo Šv. Rašto nepaliečia-mybę.

Žydai, kad ir išblaškyti, vistiek dar lauk-davo ir nūnai dar tebelaukia Mesijo atei-nant. Šv. Rašto nuorašų yra daugybė. Kiek-vieną nuorašą jie tač tuoju sulygina su ori-ginalais, ar su patikrintais nuorašais; taigi kiekvieną pridėcką jie būtų tučtuoju paste-bėje ir dėl klaidų būtų pakėlę tokį triukšmą, kad niekai prieš jį ir žemės drebėjimas! Tai-gi, apie bet kokį sagadinimą Šv. Rašto tu-rinio negali būti nė kalbos!

Žydai dar ir šiandien gyvena vien tik ši-

ta pažadėjimų viltimi, jog, pagaliau Mesijas ateisias ir išvaduosis juos iš vargų, vėl juos sujungsis vienon žydu viešpatijon, kuri apvaldysianti visą pasaulį. Vienintelė jų jų paguoda ir yra tiktai Šv. Rašte!

Tiesa, jie jau yra labai nukrypę nuo tikrojo kelio, kuo nėra ko labai ir nustebti — gi jų uždavinys išsaugoti Dievo pažadą, Dievo Žodį, jau yra pasibaigęs, Kristui atėjus ir mirus ant kryžiaus; toliau jiems tik buvo reikėję šį Kristų pripažinti savo Mesiją ir jie būtų garbingai baigę savo uždavinį; tačiau, jie per savo atkaklumą ir aklumą, kuo jie visados atsižymėdavo, nepanorėjo suprasti, jog žadėtoji Mesijo karalystė tai ne šio pasaulio, bet amžinoji, dvasinė; jie buvo be galo užsikrėtę materializmu (palinkimu prie žemiškųjų gėrių), ką ir nūnai matome juose, todėl jiems terūpėdavo atstatyti savo žemiškoji valstybė, o ne dvasiniai atsinaujinti ir siekti amžinosios laimės.

Dėl šio tai jie ir žuvo lygiai taip, kaip kad ir nūdien įvairios rūšies laisvamaniai nugrimzdę materializman, t. y. žemiškan, nebesuprasdami, kas kilnu, kas dvasiška, kas aukšta; jie nebepakelia aukštyn savo akių ir nebemato skaisčių aukštybių, o užsispyrime permirkę jau nebesupranta kilniausiųjų meilės ir nuolankumo dorybių, vien tik per kurias galima pasiekti laimės.

Rimtai ir bešališkai įsigilindami į Senojo Įstatymo Šv. Raštą, mes neišliksime nenustebinti anos neapsakomos Dievo išminties ir gerumo, kokia Jis vedė žydus prie laimės per daugiau, kaip du tūkstančius metų! Kokia tai žodžiais neapsakoma kantrybė Dievo parodyta tiems taip pilniems aistros, atkaklybės, užsispyrimo ir išdidumo žydams!

Ir kas labiausiai įsistebėtina ir įsitęmytina, tai Dievo gerumas! Kiek kartų žydai nusidėdavo, tiek kartų Dievas juos bausdavo — kitaip ir negalėjo būti, kadangi Dievas yra teisingas — tačiau, vien tik jie pradėdavo atgailoti, tai Jis tučtuojau atsileisdavo, gražindavo jiems savo malones, o, kas labiau pažymėtina ir mums visiems įsistebėtina, tai Jis juos apdovanodavo labai gausiai ir žemiškomis gėrybėmis, tarsi, pažymėdamas, jog kas gyvena pagal Dievo įsakymus, tas ir žemišku atžvilgiu pelno, ne vien tik dvasišku; o kas Jam nusideda, tai tas turi nukentėti ne vien dvasiškai, bet ir žemiškosios gerovės atžvilgiu!

Įsigilindami į savo gyvenimą ir palygindami jį su žydu gyvenimu, tikrai pastebėsime, jog ir nūdien atsikartoja Senojo Įstatymo istorija: juo labiau nusidedame, juo labiau nukenčiame ir žemiškuoju atžvilgiu. Mat, Dievas nesikeičia — Jis visados toks pats. Koks Jis būdavo žmonėms pirma, toks pat ir bus visados: meilingiausias, geriausias ir teisingiausias — už nuodėmes bausmė, tačiau už gerus darbus ir meilę šimteriopas užmokesnis ir pagaliau laimė ne vien amžinoji, bet ir laikinoji. Deja, šio žydai nenorėjo suprasti, ko dėliai ir žlugo ir žlugs, kol nepripažins jau atėjusiojo Mesijo, kurį jiems išpranašavo Senojo Įstatymo Šv. Raštas!

Dabar išžiūrėkime, kaip Naujasis Įstatymas atvaizduoja Kristų.

Ne Vietoje Gailestingumas

Dorybė nėra be rubežių. Sakysime, kantrybė turi turėti rubežius. Perdidelė tėvų kantrybė gali pagadyti vaikus.

Tas pat yra ir su gailestingumu. Šioje šalyje per daug gailestingumo rodoma kriminalistams. Štai 1932 m. naujų kriminalistų kalėjimuose buvo uždaryta 66,384. O tais pat metais iš kalėjimų paleista 71,014, kurių tarpe buvo 36,518 paroliuoti.

Kuomet šitoks gailestingumas rodomas nusikaltėliams, tai ar stebėtina, kad šioje šalyje nusikaltėlių skaičius kasmet auga? Kriminalistas, žinodamas, kad yra tiek ir tiek galimybių nuo bausmės išsisukti, arba išeiti iš kalėjimo po trumpo termino, drąsiai eina prie kriminališkų darbų. Dėl tokios padėties visaomenė be galo kenčia. Iš to išeina, kad gailestingumas piktadariams, yra negailestingumas ramiems gyventojams.

Dėl tokios šiame krašte padėties nukenčiame ir mes lietuviai. Ir iš mūsų jaunuolių tarpo kai kurie susigundo ir leidžiasi į piktadarybių avantiūras. O jų aukomis ne retai krinta sayieji žmonės.

Svarbu, kad šioje šalyje apsiereikštų judėjimas už griežtą kovą prieš nusikaltimus.

Atgaila, yra taip lygiai kaip ir kempinė; su jos pagalba, tiesa, kūną nelabai tenuplauname, bet jau iš sielos, — tai didžiausias nuodėmių dėmes, su visu lengvai, tarsi su kokia magiška pagalba, išvalome taip, kad ir ženklų jų buvimo ten su visu nebelieka.

A. A. Kun. A. Būblys, M. I. C.

A. A. Kun. A. Būblys, MIC

Su šiuo pasauliu persiskyrė penktadienį, rugsėjo 23 d. 11 val. ryto Šv. Juozapo ligoninėj, Reading, Pa. Jo kūnas pa siekė Chicagą sekmadienį, rugsėjo 25 d. rytą, lydint gerb. kun. dr. Martusevičiui iš Philadelphia, Pa. Buvo pašarvotas Aušros Vartų parap. klebonioj.

Velionio laidotuvės įvyko šitokia tvarka:

Antradienio vakare, rugs. 27 d. kūnas iš Aušros Vartų klebonijos buvo perkeltas į bažnyčią 7 val. Buvo atgiedoti mišparai ir sakalbėtas Ražančius.

Pamaldoms vadovavo kun. Vitas Martusevičius, S.T.D. iš Philadelphia, asistuojant kun. Boliui V. Urbai ir kun. Petruį Gasiūnui.

Trečiadienio ryte, rugs. 28 d., 6 val. Mišias atlaikė kun.

Antanas Andriušis, MIC.; 8 val. Mišias atlaikė kun. Vincentas Andriuška, MIC. Pasakutinės iškilmingos giedotinės Mišios prasidėjo egzekvijomis 9:30 val. Celebravo Marijonų provincijolas kun. Jonas J. Jakaitis, MIC., asistuojant kun. Juozui Mačiulioniui, M. I. C. ir kun. Petruį Biskiui, MIC., STD.; ceremoniumi buvo kun. Vincas Andriuška, M. I. C., turiferariumi — kun. Vincas Černauskas, MIC., akolitais — kun. Pranas Morkūnas, MIC ir kun. Jonas Vosylius, MIC. Pamokslą sakė kun. Mykolas Urbonavičius, MIC.

Prie keturių šoninių altorių Mišias laikė: kun. Vitas Martusevičius, STD., kun. M. Urbonavičius, MIC., kun. Pranas Skruodenis, MIC. ir kun. Adomas Jeskevičius, MIC.

Pamaldoms bažnyčioje pasibaigus a. a. kun. A. Būblio kūnas buvo nulydėtas į Šv. Kazimiero kapines, kame pamaldoms vadovavo kan. Jurgis Paškauskas, pamokslą sakė kun. Jeronimas Vaičiūnas.

A. A. KUN. A. BŪBLYS,

“Yra šalis, kur upės teka linksmi tarp girių užiančių ir meiliai tarp savęs šneka, tarp giesmininkų vėversių... Ten užaugau, iškentėjau aš kančias visas ir pamėgau, pamylėjau vargdienio dūmas”. Šie mūsų dainiaus Sekupasakos žodžiai pilnai atitinka mūsų

išėivijos rašytojui, poetui, kunigui - misijonieriui ir a. a. kun. Aleksandriui Būbliui, M. I. C. Įdomu būdavo klausytis garbingojo dvasios vado gyvenimo nuotykių. Jojo, kaip šv. Pauliaus Apaštalo, nuotykių visa eilė; tiktai klausyk kaip jis pasakodavo: kelias dešimtis kartų daužė arkliai, keletą kartų skendau, porą kartų bolševikai vedė karti, šaudyti... Bet Dievo Apvaizda kitaip lėmė: darbuosis per 30 metų savo tėvynėje, atvyko į Ameriką eitų misijonieriaus pareigų.

Kun. A. Būblys buvo aukštaitis, Švedasų - Salų sūnus, a. a. kan. kan. Juozo Tumo-Vaižganto jaunatvės draugas. Jisai gimė 1 d. gegužės mėn. 1872 m. kilęs iš turtingos giminės, bet, tėvui mirus, nepatyrė jaunatvėje didelių ištaigų. Baigęs šešias gimnazijos klases Šiaulių gimnazijoje, įstojo į Žemaičių kunigų seminariją Kaune. Lietuviškoji dvasia, giliai įleidusi šaknis jaunųjų klierikų gyvenime, smarkiai paveikė ir Aleksandrą, kuris dar seminarijoje būdamas pradėjo reikšti savo poetinius gabumus. Per jaunąs baigęs mokslas, dvasinė vyresnybės buvo nuskirtas į Veliuonos dvarą, kame mokė grovo Zaleskio vaikus.

Grovų Zaleskių šeima buvo labai garbinga. Vienas jų brolių buvo arkivyskupu, Šv. Tė-

vo atstovu Indijoj. Paskui išaukštintas į Antiochijos patriarkus apsigyveno Romoje, kur po karo ir mirė. Patriarkas Zaleskis save laikė lietuviu. Kada, karui pasibaigus, Romos lenkai kėlė dideles iškilmes ir šventino savo vėliavą, jie pakvietė Patriarką Zaleskį, kad tasai atliktų minėtas vėliavos šventinimo iškilmes. Patriarkas atsisakė. Čia žinoma būta kiek įtakos kun. kan. Kazimiero Prapaoleno. Lenkai Patriarko atsisakymu labai išsižeidė ir nuo tos dienos tapo jojo didžiausi priešai, nuo kurių gabingam Patriarkui teko nukęsti daug nemalonumų.

Tapęs kunigu, 13 d. lapkričio, 1894 m. kun. A. Būblys įvairiose parapijose ėjo dvasios vado — vikaro ir klebono — pareigas.

Kadangi kun. A. Būblys buvo linksmo būdo asmuo, todėl buvo žmonių mylimas. Daug čia žinoma prisidėjo ir didelis jojo nuoširdumas. Šiandie tenka sutikti Amerikoje žmonių, kurie su pagarba mini savo buvusį dvasios vadą ir su juomi susiėję išrodo tartum būtų jojo artymiausi giminės.

Tikrąją dvasios vado vertę kun. Būblys parodė karo metu, kada jisai klebonavo Joniškyj, pro kurį pusė Lietuvos išbėgo į Rusiją. Patsai nebėgo ir kiekvieną kunigą, bėgantį į Rusiją, karčiais žodžiais pakritikuodavo. Nevienas, jo paklauses, sugrižo pas

savo žmones kartu su jais vargo vargtų, karo baisenybių kentėtų.

Kada užėjo bolševikai, prisidėjo žudymai. Prietelių išanksto buvo kun. Būbliui pranešta, kad bėgtų, nes rytoj bolševikai sušaudysią. "Tegul sušaudo! — atsakė dvasios vadas. — Aš savo žmonių nepaliksiu!" Iš tiesų, ant rytojaus, baigiant šv. Mišias laikyti, atvyko bolševikų būrys vestusi klebono sušaudytų. Paėjęs šv. Mišias ir trumpai pasimeldęs, sutiko savo būdėlius. Klebonijoje gyveno jojo senutė motina, tarnas, tarnaitės. Visi užlaužė rankas, kruvinomis ašaromis verkdami. Kunigui buvo leista įeiti į namus. Jisai turėjo durų raktą kišeniuje. Dėl susijaudinimo negali greitai rasti reikalingo durų rakto. Tik stauga už miesto pasigirsta šūviai. "Lietuviai ateina, lietuviai ateina!" Pradėta šaukti. Bolševikai akimirksnyj išnyko, taip ir palikdami kun. Būbli bestovintį ir savo rakto beieškantį...

Bolševikai Joniškį buvo užėmę ir antrą kartą. Tuojuo buvo duotas įsakymas išrinkti dešimtį žymiausiųjų miesto piliečių, jų tarpe kleboną, rabiną, ir sušaudyti, kad parodžius gyventojams savo galią ir juos įbauginus. Tik deju, dar tą pačią naktį bolševikams reikėjo iš Joniško bėgti ir jie nespėjo savo galios parodyti.

Joniškio parapija yra viena

didžiausių ir turtingiausių Lietuvoje. Kun. A. Būblys buvo nejudomuojų klebonu. Ko daugiau bereikėjo? Tiktai gyventi žmonių mylimam ir laukti kada dvasinė vyresnybė apvilks jį purpuru, iškeldama į kanauninkus ar prelatas. Ir šiandie jis tokiu jau seniai būtų buvęs.

Reikia pažinti kun. Būblio asmenybę, kad supratus kodėl jisai šiomis visomis gyvenimo gėrybėmis nepasinaudojo. Jisai į visą tai tepasako "Baikės" ir, juokaudamas, numoja ranka. Visą savo gyvenimą jisai ištaigų neieškojo ir jų nepaisė. Jausdamas savo širdy aukštesnį Dievo balsą, meta turtingą parapiją, ištaigas, garbę — ir stoja į vienuolyną, kad daugiau pasidarbautų Dievo garbei ir sielų išganymui. Savo vyresnybės siunčiamas, jisai vyksta į Ameriką sunkaus misijonieriaus darbo dirbtų. Vienuolyne jisai nuolankiai pavyzdingai klauso savo vyresniojo, kuris Joniškyje pas jį į vakarus jam būtų tikęs.

Amerikoje daugelyj parapijų jam teko skelbti rekolekcijas, misijas. Prireikus, ėjo Kenosha, Wis. parapijoj ir klebono pareigas, nuo kurių buvo atsisakęs; kada reikėjo, ėjo kolegijoj ir dvasios vadovo pareigas bernaičių kolegistų naudai. Ilgametis pastoracijos darbas jį paruošė visoms sritims darbuotis Dievo vinyne.

Dievas suteikė kun. A. Bū-

bliui daug gausių malonių, kurių viena ryškiausių yra jojo lengva plunksna. Šioje srityje jisai pradėjo darbuotis dar klieriku būdamas.

Tapęs kunigu, jisai įėjo į sutartį su daugeliu kitų sau panašių literatų, pasirašusių išleisti lietuvių kalbos žodyną. Buvo atliktas milžiniškas darbas, tik dėja tasai darbas įpusėjęs sustojo. Buvo reikalinga daugiau darbininkų, daugiau lėšų, bet visa to trūko.

Pirmutiniai jojo raštai pasirodė Petrapilyj lietuvių laikraščiuose. Paskui daug rašė Kaune ir Vilniuj einančiuose laikraščiuose, žarnaluose. Atvykęs į Ameriką šios srities neapleido. Nuolatos mums teko skaityti jojo straipsniai mūsų periodinėje spaudoje. Daugiausia jojo raštų tilpo "Laive". Kun. Būblys buvo aukštaitis patrijotas.

Didžiama kun. Būblio raštų, deja, yra rankraščiuose. Jų esama daug ir labai vertingų, tik nelaimei šiais sunkiais depresijos laikais, kuomet kovojama tiktai už duonos kąsnį, raštai yra antraeilėje vietoje — trūksta lėšų tiems raštams išleisti. Patys gražiausi jojo veikalai yra "Švenč. Panelė Marija", kario didelė dalis tilpo "Laive", ir "Sekmadienio Pasiskaitymai". Reikia pastebėti, kad kun. Būblio stilius yra labai originalus, gyvas, įdomus. Jojo raštai noriai skaitomi.

Kun. Būblys turėjo parašęs įdomią, humoristinę apysaką — "Lepšys Didžiavyžis" — kurioje daugelis tipų yra imta tiesiog iš jojo senųjų pažįstamųjų.

Iš vertimų reikia pažymėti jojo išverstą iš vokiečių kalbos prof. Šnererio trijų to-

mų veikalą "Bažnyčios Kultūra". Šis veikalas yra pasaulinis, vienas pačių žymiausių šio dvidešimtojo amžiaus monumentalinių veikalų. Pusantrą tūkstančio puslapių — trijų knygų po penkis šimtus puslapių — išleidimas šandiečiai nėra įmanomas, kas labai gaila, nes minėtas veikalas žymiai praturtintų mūsų mokslinę literatūrą.

Kun. Būblys buvo be galo darbštus žmogus: rašė, rašė ir rodosi tam rašymui nebus galo! Naktimis prie darbo sėdi iki antros, trečios valandos. Paragintas daugiau susirūpinti savo sveikata, kaip paprastai linksmai numodavo ranka — "Baikės"! teatsakdamas. — Tiktai jūs, jaunieji, žiūrėkit, kad nepersidirbtumėte; aš jau pratęs!

Tesuteikia jam Aukščiausias gausų atlyginimą. J. N.

Vokiečiai Nori Daugiau Importuoti Iš Baltijos

"Deutsche Ostmesse" įdėjo straipsnį "Septyni agrariniai kraštai prie Baltijos jūros". Šiame straipsnyje kalbama apie kraštus, esančius prie Baltijos jūros. Esą, Latvija, Estija ir Lietuva, o taip pat ir Lenkija, tai buvusios Rusijos provincijos, ir jų ūkis buvęs suorganizuotas pagal Rusijos reikalavimus. Dėl to Pabaltijo provincijose išaugę dideli nostai, kuriuose klestėjusi rusų rinkai dirbanti pramonė. Tuo tarpu žemės ūkis buvęs nukonkuruojamas pietų Rusijos javų provincijų. Esą, aišku, kad šios valstybės, atgavusios nepriklausomybę, turėjusios kovoti su dideliais sunkumais. Ilgą laiką jos turėjusios javus importuoti iš užsienių, o jų pramonė menkėjusi, nes jos neturėjusios rinkos. Tik Lenkija, gavusi derlingas provincijas

(Poznanę, Rytprūsias, dalį Austro-Vengrijos), tapusi agrariniu eksporto kraštu. Taip pat ir Lietuva neturėjusi sunkumų, nes, dar priklausydama Rusijai, tenkindavusi savo krašto javų poreikavimą.

Toliau straipsnyje kalbama apie Latvijos, Estijos, Suomijos ir Lenkijos žemės ūkio plėtrą.

Pabaigoje sakoma, kad Vokietija visada būsianti gera agrarinių produktų supirkėja, juo labiau, kad atitinkamiems agrariniams kraštams galinti pardavinėti savo pramonės gaminius. Vokietijos prekybos politika siekianti pagyvinti savo prekybinius ryšius su kaimyninėmis agrarinėmis Europos valstybėmis. Jau dabar 50 nuoš. viso vokiečių eksporto atitenka kaimyninėms valstybėms ir 40 nuoš. importo einą iš jų. Šį procentą esą ateity būtų galima, be abejo, dar labiau padidinti.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

ŠVENČIAUSIOSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Spalių mėnesiui, 1938, bendrąją intencija Šv. Tėvas, Pijus XI, paskyrė:

Už Tuos, Kurie Remia Katalikiškąją Spaudą, Radio Valandąs Ir Judomuosius Paveikslus

Šv. Tėvas šioje intencijoje ragina mus prieš karštos maldos už praplatinimą dalykų, kurie taip ankštai rišasi su Dievo garbe ir sielų gelbėjimu. Kas nesupranta kaip svarbu, kad pasisėkimu apsvainikuotų pastangos tų, kurie rūpinasi praplatinimu katalikiškosios spaudos, radio valandų ir judomųjų paveikslų? Šie trys veiksniai, kurie su Dievo pagelba gali taip sėkmingai patarnauti praplatinimui Dievo Karalystės, tačiau iki šiol, nors katalikai dėjo pastangų, bet mažai padaryta naudos Dievo tikslams ir sielų išganymui.

Visokios rūšies pikti ir radikališki propagandistai vartoja šiuos veiksnius, kad pasiekti nesuskaitomas žmonių minias ir padarius į jos savotišką įtaką. Yra apskaičiuojama, kad judomuosius paveikslus kasdien lanko 30 milijonų žmonių, radio programų klauso 50 milijonų žmonių, o dienraščius skaito 150 milijonų žmonių. Kokia tai milžiniška dirva propagandai varyti!

Ar pavyks Bažnyčiai pasiekti tas minias tais pačiais būdais? Nei vienas uolus Maldos Apaštalytės Dr-jos narys negali šaltai laikytis tame dalyke. Lai kiekvienas malda ir uoliu darbu ir kitais būdais daro viską, kad tik patarnauti Kristaus reikalams ir sielų išganymui.

ŠV. LUKAS, Evangelistas

(Spalių 18 d. šventė)

Šv. Lukas buvo Šv. Povilo bendradarbis. Šv. Povilas jį pakrikštijo. Šv. Lukas savo kilme nebuvo žydas. Jis buvo talentingas rašytojas, piešėjas ir gydytojas — Dievo įkvėptas. Jisai parašė Evangeliją. Teipgi iš jojo plunksnos išėjo Apaštalu Darbai, aprašymai apie Šv. Povilo keliones ir aprašymai įvykių, kurie sekė po Kristaus dangun užengimo. Šv. Povilui mirus, Šv. Lukas tęsė savo apaštalytės darbą toliau. Yra sakoma, kad jis buvo pasiekęs Afrikos gilumą. Mirė kankinio mirtimi sulaukęs 84 metų amžiaus. Šv.

Jeronimas mus užtikrina, kad jis išgyveno šventoje skaistybėje. Jisai aprašė Kristaus kūdikystės laikus. Tą jis turbūt girdėjo iš pačios Dievo Motinos, o gal jį jam apie tai pati parašė.

LAVYBA

Geras Talentų Sunaudojimas. — Šv. Lukas buvo apdovanotas daugeliu natūralių dovanų, kurias jis sunaudavo Dievo garbei padidinti. Nuolatinė baimė, kad ateis diena, kurioj turėsime išduoti sąskaitą iš suvartojimo savo talentų, privalo mus paakstinti rūpestingai ir prideramai sunaudoti visokias dovanas, kokias tik esame gavę.

YPATINGOJI INTENCIJA

Kad Misijinė Dvasia Prasiplatintų Per Spaudą, Teatrą Ir Judomuosius Paveikslus

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Brangūs Promotoriau:—

Mes įsigilinkime į turinį lapelių, kurios Maldos Apaštalytės Dr-jos promotoriai išdalina nariams. Kiek randasi juose naudingų nurodymų apie tos Dr-jos tikslus ir apie būdus, kaip juos atsiekti!

Pažvelgkime į šio mėnesio kalendorių. Šiaip jau žmogus pasakys, kad čia nieko ypatingo. Kitaip tas išrodys Maldos Apaštalytės nariui. Kiekvienai mėnesio dienai yra skirta kurio nors šventojo šventė. Reiškia kasdien yra minimas koks nors šventasis. Taigi katalikiškas kalendorius maldingam katalikui gelbsti dieną praleisti vienybėje su Bažnyčia ir kreipti savo dėmesį į šventąjį, kuris tą dieną yra minimas.

Uolesnis šv. Mišių klausymas — o svarbu, kad visi Maldos Apaštalytės Dr-jos nariai išklaustyti šv. Mišias kasdien — tokiu būdu yra pasiekiamas. Tą dieną galima į tą šventąjį šauktis, prašyti jo užtarymo ir stengtis pasekti jo dorybę, kurioje jis yra ypatingai pasižymėjęs. Galima melstis už išprašymo apaštališko uolumo, kankinio drąsos ir tvirtybės, mergelių nekaltybės, išpažintųjų tikybės, atgailotojų atgailos ir tt., žiūrint, kaip kuris šventasis pasižymėjo.

Kaikuriomis dienomis promotoriai ir nariai gali pelnyti visuotinus atlaidus. Tas

reiškia prisiartinimą prie Švento Stalo, verčia asiminti sielas skaistykloje esančias.

Kalendorius paakstina mus prie tikybinių pareigų atlikimo. Kiekviena mėnesio diena turi savo paskyrimą. Kas mėnuo mūsų lapeliuose trumpai aprašoma apie kurį nors šventąjį, kuris yra mūsų globėjas danguje. Šventųjų gyvenimai įkvėpia mumyse pamaldumą, uždega uolumą. Prisimename jų dorybes, jų kovas, jų kančias, sunkumus, kuriuos jie turėjo pergalėti ir apie jų, su Dievo pagalba atsiektus, pasisekimus. Tada ir kyla mumyse mintis: „Jie dėl Dievo gyveno. Kodėl mes taip negalime gyventi? Juk ir mes tame pasirinkime turėtume Dievo pagelbą.“ Kiekvieno šventojo dorybė yra aiškiai pabrėžiama ir nurodoma, kaip mes ją galime praktikuoti savo kasdieniniame gyvenime.

Tokie tai yra praktiški nurodymai, kuriuos randame Maldos Apaštalystės Dr-jos lapeliuose.

SPALIŲ MĖNUO

PRADĖJOME spalio mėnesį. Visi katalikai žino, jog spalio mėnuo, tai Ražančiaus mėnuo. Per tą mėnesį maldingieji katalikai kasdien kalba šv. Ražančių Marijos, Dievo Motinos, garbei.

Šis paprotys — Dievo Motiną garbinti šv. Ražančiaus kalbėjimu krikščionių tarpe yra įsigyvenęs nuo senų laikų. Yra sakoma, kad pati Marija esanti įteikusi Ražančių šv. Dominikui ir narodžiusi, kaip jį kalbėti. O laikai tada buvo neramūs, audringi. Tada prieš Bažnyčią veikė albigiečių erezija. Taigi Ražančius tapo ginklu kovoje prieš minėtą ereziją.

Prieš Ražančiaus įsteigimą maldingieji žmonės kasdien kalbėdavo psalmes. O tų psalmių yra 150. Kaip sykis ir Ražančius susideda iš 150 „Sveika Marija“. Tik pajavairinimui ir papildymui pajavairinta kitomis maldomis — „Tėve mūsų“, „Garbė Dievui“ ir „Tikiu“. Vėliau Ražančius buvo dar papildytas — pridėta paslapčių apmąstymas. Tokiu būdu susidarė Ražančius toks, kokį jį šiandien turime.

Ražančiaus kalbėjimas neprasiplatino sykiu visose tautose. 16-to šimtmečio gale popiežius Gregorius XIII Ražančiaus šventę švęsti leido atskiroms bažnyčioms. O Klemenšas XI netrukus paskelbė, kad ji turi būti visuotinė. Popiežius Leonas XIII ypač

rūpinosi išpopulerizuoti Ražančiaus kalbėjimą ir Marijos garbinimą.

Visi katalikai žinome, kad Marijos garbei yra skirtas ne vien spalio mėnuo, o ir gegužės mėnuo. Svarbu žinoti, koks yra skirtumas tarpe Marijos garbinimo gegužės ir spalio mėnesiais.

Čia reikia atsiminti, kad Bažnyčia mokina, jog Marija yra kartu mergelė ir motina. Taigi jos nekaltybei pagerbti yra skirtas gegužės mėnuo, o spalio mėnuo skirtas Marijos dieviškai motinystei pagerbti. Gegužės mėnesio maldose Marija pavadinama skaisčiausiaja, tyriausiaja, rože, aušra ir t.t. O spalio mėnuo su Ražančiaus kalbėjimu ir išganymo paslapčių apmąstymu tinka Marijos dieviškai motinystei pagerbti.

MARIJOS GARBEI

SVEIKA Marija... Šventoji Marija, melskis už mus... Kartoja šiuos žodžius vaiko, mokslininko, valdininko, darbininko, ministerio, prezidento, kunigo ir popiežiaus lūpos ir širdis, kuri trokšta naujo, didingo ir kūrybingo gyvenimo. Išsilgimas Dievo Motinos, ir savo gyvenimo žvilgsnių kreipimas į Ją reiškia savo prigimties saugojimas nuo nenatūralumo ir nesąmoningo gyvenimo proceso, kuris kartais pradeda reikštis vien egoistiškais veiksmais, kurie griauna ne tik asmens gyvenimą, bet ir visuomenės.

Kas nuoširdžiai myli Mariją, tas žmoniškėja, nes Ji yra kilniausias žmoniškumo idealas. Ir Marijos meilė, nuolatinis į Ją kreipimasis, atidaro tiesos vartus į katalikų Bažnyčią. Poetė Luiza Hanzel (1876), protestanto pastoriaus duktė, savo poezijoje rašė: „Primk, kaip dovaną, mane, Marija... Tu Tėvui dangiškam mane pavesk“. Po dviejų metų ji jau buvo nuoširdi katalikė. Mokslininkas protestantas H. Laemmer (g. 1835) paklausė vieną rašytoją: „ką turiu daryti, kad surasčiau tiesą?“ Šis trumpai atsakė: „daug galvok, skaityk ir sukalbėk kasdien“ „Sveika Marija“ — netrukus jau buvo katalikų bažnyčioje kaip kūrybinga ir pasišvenčianti asmenybė artimui...

Devynioliktame amžiuje vienas žymiausių katalikų Bažnyčios priešų buvo F. Daumer knyga „Šv. Panelės Marijos garbinimas“. Dievo Motinos nelietė. 1841 m. net parašė

(m. 1873). Viską su purvais drabstė, o tik Netrukus po šio veikalo išleidimo F. Damer ne tik tapo uolus Marijos gerbėjas, bet ir sąmoningas katalikų Bažnyčios gynėjas...

Žmogus išgyvena ne vieną dramą savo gyvenime, ir tuose išgyvenimuose lemiamą reikšmę turi nekalta, graži, tauri moteris — Šv. Panelė Marija, Dievo Motina. Tai gražiai pavaizduoja Wagnerio opera: "Tannhauser". Čia žmogus išgyvena audringą kovą: sielą žavi amžinasis grožis, bet taip pat traukia ją ir žemumai... Kaip gyva ši scena... Siela grumiasi, pralaimi, keliasi... siekia pastovumo, vėl puola, gniužina paskutines gražiausių pasiryžimų jėgas... atrodo viskas baigta. Bet sutelkia paskutines jėgas, ir "Tannhauser" sušunka: "Mano išsigelbėjimas Marijoje!" Kova laimėta... Ir dabar, kada žmogus turi išgyventi šarpias scenas, reikia proto, širdies ir valios jėgas sukoncentruoti į Šv. P. Mariją, kuri duos naujo maisto mūsų dvasiai — skaidraus optimizmo ir gražaus idealizmo... (XX Amž.)

A. A. Teresė Jakštaitė

Waterbury, Conn. — Gražioje ir laimingoje šeiminoje užėjo liudėjimo dienos. Jonas Jakštas, 195 So. Leonard St., auklėjo dvi dukteris — Valeriją ir Teresę. Vyresnioji Valerija per pastaruosius tris metus ėjo aukštus mokslus Europoj — Lietuvoj, Belgijoje ir Italijoje. Šią vasarą jai dar teko dalyvauti Pavasarininkų Kongrese. Kai po smagios ir laimingos kelionės p-lė Valerija grįžo iš Europos, tai sunkiai susirgo jos jaunesnioji sesutė Teresyte. Sesutės matėsi tik tris dienas.

Velionė buvo gimęs ir augus šiame mieste. Buvo sulaukęs 19 m. amžiaus. Buvo baigus lietuvių Šv. Juozapo parapijinę mokyklą ir vietinę katalikišką aukštesnę mokyklą. Aukštesnius mokslus ėjo Bryant kolegijoje, Providence, R. I. Buvo susipratusi lietuvaite, prigulėjo prie parapijos choro ir buvo veikėja.

Velionė sirgo tik vieną savaitę. Po operacijos St. Mary's ligoninėj mirė rugšėjo 13 d.

Gailėstingasis Dievas tesuteikia velionės sielai amžiną atilsį, o muliūdusiems tėveliams ir sesutei susiramimą.

PAKLAUSIMAMS ATSAKYMAI

Ar suaugę vaikai turi pareigą rūpintis savo senaisiais tėveliais, kurie jau nepajėgia patys užsilaikyti?

Žinoma, jog taip. Jie turi sunkią pareigą, pagal išgalią, aprūpinti savo tėvelius, jeigu šie reikalingi jų pagalbos. Nevisada vaikai žino ir dar rečiau išpildo šią pareigą.

Kalbant apie kapines, koks yra skirtumas tarp pašventintos ir pakonsekruotos žemės?

Pirmiausia, konsekruoti gali tik vyskupas, o šventinti gali ir kunigas. Kai kurių kapinių ištisas žemės plotas yra vyskupo pakonsekruota žemė. Kai kuriose kapinėse paprastas kunigas pašventina atskirus kapus prieš patį lavono karsto įleidimą į duobę. Kitos ištisos kapinės yra vien kunigo pašventintos. Tos vietos, kurios yra konsekruotos yra daug šventesnės už vien pašventintas vietas.

Ar yra nuodėmė neremt parapijos, kad klebonas nepatinka? Detroitietis

Yra Bažnyčios įsakymas prisidėti prie bažnytėlės ir jos tarnų išlaikymo. Tie kurie tyčiomis laužo Bažnyčios įsakymus, nusideda. Nors vaikams giandytojai ir labai nepatiktų, bet senatvėje juos apšviesti, jų nekęsti, būtų didelė atsakomybė prieš Dievą.

Katų yra daugiau visame pasaulyje, ar katalikų ar protestonų?

Visame pasaulyje yra daugiau katalikų negu protestonų. Narių skaičiumi Katalikų Bažnyčia žymiai praneša ne tik bet kurią vieną protestonų atskalos dalį, bet ir visos protestonų bažnyčias į vieną sutraukus.

Tie, kurie tiki į Kristų vadinami krikščionimis. Kuo vadinami tokie, kurie tiki į Dievą, bet netiki į Kristų?

Tokie, kurie tiki į Dievą, o netiki į Kristų vadinami deistais. (Žodis sudarytas iš lotyniško žodžio Deus — Dievas). Tačiau, leistas yra vien ažvardinimas, bet tikrenybėje, tokie asmens nėra kas kita kaip heretikai, nes jie netiki į dieviškas tiesas, kurias Dievas apreiskė per Jėzų Kristų. Vargiai rastume deisto pavadinimą Dievo knygoje.

Bilijono Dolerių Audra

RUGSĖJO mėnesio 21 dieną New Yorko ir Naujosios Anglijos valstybes ištiko tokia baisi viesula, kokios nėra buvę nuo pradžios šio krašto istorijos. Per keletą valandų žuvo keletas šimtų žmonių, tūkstančiai liko be pastogės, o visi medžiaginiai nuostoliai sieks iki bilijono dolerių.

Prieš keletą dienų prieš tai buvo pranešta, kad Atlantike palei Centralinę Ameriką kilo baisus uraganas ir leidžiasi šiaurės link. Išrodė, kad uraganas trenks į Floridą ir žmonės buvo apie tai įspėti. Floridiečiai jau rengėsi sutikti uraganą, apleido jūrą, apsikalinėjo langus, suvarė gyvulius į saugias vietas. Bet greit pasirodė, kad uraganas pietinių valstybių pakrančių nesiekęs užė šiaurės link. Uraganas nei kiek nenuilsęs, 100 mailių lėkdamas valandoj, trenkė į New Yorką. Bangos pajūryje daužė laivus ir toli liejosi į krantus. Uraganas ant kranto rovė iš šaknų medžius, naikino krūmus, griovė namus, traukė telegrafo ir telefono vielas ir vartė stulpus.

Į šiaurę lėkdamas, uraganas plačiu ruožu palietė veik visą Naująją Angliją. Pagalios atsidūrė Kanados rubežiuose ir pasiekė Montrealį. Uraganas dar buvo tiek stiprus, kad ir Montrealyje dar pridarė daug bėdų, nuostolių ir žuvo keletas žmonių.

Uraganas buvo papildomas smarkiu lietum. Upių tekėjimas buvo sutrukdytas ir jos liejosi iš krantų. Griūvėsinose namuose apsiereiškė gaisrai ir tas padidino baisumą. Taigi smarkus vėjas, potvyniai, gaisrai teriojo miestus ir ūkius.

Nukentėjusių miestų ir valstybių vyriausybės ėmėsi darbų, kad pagelbėti įmonėms. Į talką buvo pašaukti milicininkai ir WPA darbininkai. Nukentėjusieji buvo saugojami nuo vagilių ir reikalingiems buvo teikiama daktariška pagalba, pristatoma maisto, drabužių, parūpinama pastogė.

Naujojoje Anglijoje yra daug fabriku, vartojasi vandens jėgą. Tai tie fabriškai ypač daug nukentėjo dėl ištvinusių upių ir nesukontroliuojamų tvenkinių.

Uragano paliestuose miestuose gyvena po nemažai lietuvių. Nukentėjusių tarpe randasi nemažai mūsų tautiečių.

Uragano juostos viduryje radosi Marianapolis, Amerikos Lietuvių Kolegija, Tėvų Marijonų vedama. Kolegijos žemę puošė gražiausias parkas, sodas, krūmai. Parke buvo iš įvairių pasaulio kraštų prisodintų medžių ir krūmų. Ką uraganas padarė toms visoms gėrybėms? Štai ką:

WEBSTER, Mass. — Rugsėjo 21 d. baus viesulas (uraganas) sunaikino Marianapolį. Visiškai nušlavė parką, nepalikęs nė vieno medžio. Apgriovė, arba visiškai sunaikino keletą pastatų. Nuostoliai labai dideli. Kun. J. Navickas.

Kaip bausiu buvo pergyventi uraganą ir kokius bausius nuostolius uraganas padarė paaiški iš laiško, karį gavo Uršulė Gudienė, 901 W. 33 st., nuo savo sesers Zosės Glineckienės, 5 Thomas Park, So. Boston, Mass. Be kitko rašo šitaip:

Esame gyvi ir sveiki, tik dar ne visiškai atsipeikėję po audros. Pirmą sykį teko pergyventi tokią audrą ir duok Dieve, kad ir nereikėtų tokios matyti. 21 dieną, apie 5 val. popiet prasidėjo ir tęsėsi daug maž iki 9 val. vak. Atrodė, kad atėjo pasaulio pabaiga. Medžiai virto išrauti iš šaknų, namų kaminai virto, stogai griuvo. Ant mūsų kalno išvirto keturi dideli medžiai. Prie mūsų namo nulaužyta visos medžių šakos. Ačiū Dievui, namui žalos nepadarė. Tik buvom medžių šakomis tiek apversti, kad negalėjom nei durų atidaryti.

Mūsų klebonijos sodelyje neliko nei vieno medelio, neliko tvoros, klebonijos langus išdaužė. Taigi mūsų parapijos nuostoliai nemaži.

City Pointe parkas salyginas su žeme, neliko nei vieno medžio, tik kur nekur liko mažyčiai medeliai. Sodelis aplink akvariumą taipgi visas nuteriotas. Pakrantėse visos valtys ir laiveliai į šipulius sudaužyti. Pilnas pajūris skeveldrų. Nuo daugelio namų stogai nulėkė ir nei vieno stogo neliko tokio, kurio nereikėtų taisyti — visi apdraskyti. Labiausia nukentėjo pajūrio namai. Guzikinės šapos stogas nuneštas, o netoliese trys namai visai sugriauti.

Šv. Augustino bažnyčia, Šv. Vincento baž-

nyčia ir Dangaus Vartų bažnyčia labai nukentėjo ir tos parapijos turi didelių nuostolių. Cambridgiuje lenkų Šv. Jadvygos bažnyčia visai sugriauta.

Vėjo ūžimas, lūštančių medžių šakų posūkėjimas ir kitokie šiaip jau negirdimi garsai sudarė tokią muziką, kurios buvo baisu klausytis”.

Tas, kas dėjosi Bostone, kartojo New Havene, Waterburyj, New Britain, Worcesterj ir kituose miestuose.

PASAULIO ĮVYKIAI

Kova Prieš Nešvarią Literatūrą

Jau praėjusį pavasarį Kanados vyskupas pradėjo smarkią kovą prieš nešvarią literatūrą. Tas darbas plačiai ir energingai buvo varomas. Tos kovos vaisiai greit apsirėškė. Šventasis Tėvas, gavęs pranešimas apie pradėtą kovą ir jos geras pasekmes, pasidžiaugė ir gerą darbą pagyrė.

Be įvairių kitokių priemonių vartojama pasižadėjimo kortelės. Visi buvo pakviesti išpildyti pasižadėjimo korteles, kad neskaitys nešvarių, bedieviškų, komunistiškų ir socialistiškų laikraščių ir knygų. Tūkstančiai pasirašytų kortelių tapo surinkta.

Eucharistinio Kongreso Paminklas

Argentina eina prie įvykinimo sumanymo pastatyti Eucharistinio Kongreso paminklą. Trisdešimt antrasis Tarptautinis Eucharistinis Kongresas yra įvykęs Buenos Aires. Tada argentiniečiai ir pasikefino pastatyti tinkamą to kongreso paminklą, o dabar eina prie to sumanymo vykinimo. Sostinės kardinolas ir Argentinos primatas Copello išleido tuo reikalu atsišaukimą į tikinčiuosius ir kviečia dėti aukas. Vyriausybė jau suteikė tinkamą vietą tinkamą žemės sklypą. Paminklas bus didžiulio puošnaus kryžiaus pavidale.

Nacijonalis Eucharistinis Kongresas

Šiomet Jungtinėse Amerikos Valstybėse Nacijonalis Eucharistinis Kongresas įvyks spalio m. 16—20 dd. New Orleans, La.

Tame kongrese Šventąjį Tėvą atstovauti

yra paskirtas Jo Eminencija Chicagos Kardinolas Jurgis Mundelein.

Vietos vyskupas ir katalikiškoji visuomenė išanksto per ilgą laiką rūpestingai ruošėsi prie to kongreso ir nėra abejonės, kad šis bus vienas sekningiausių šios šalies Eucharistinių Kongresų. Šiame kongrese žymiai pasirodys meksikiečiai katalikai ir negrai katalikai.

Spaudos Padėtis Vengrijoje

Vengrijos vyriausybė buvo paskelbusi, kad nuo rugsėjo 1 d. visi laikraščiai turės išgauti leidimus tolimesniam jų išleidimui. Iki to laiko Vengrijoje buvo leidžiama 1200 laikraščių. Tai iš jų leidimą gauti prašė 800 laikraščių, o kiti 400 laikraščių nesikreipė su prašymu. Turbūt nesitikėjo gauti leidimą. Todėl tie 400 laikraščių užsidarė.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Dvigubos Išklmės

Chicago, Ill. — Rugsėjo 28 d. J. M. didžiai gerb. pralotas M. L. Krušas, Šv. Jurgio parap. klebonas, sulaukė 60 metų amžiaus, o ant rytojaus pripuolė jo vardadienis. Tų dviejų įvykių proga J. M. pralotas M. L. Krušas atlaikė iškilmingas šv. Mišias šv. Mykolo dienoje. Dalyvavo mokyklos vaikučiai, o vargonininkas Antanas Počius pritaikė muziką. Bažnytinės išklmės buvo išpūdingas ir dalyvavo daug žmonių, kaip vietinių parapijonų, taip ir iš kitų Chicago kolonijų.

„Draugą” ir „Laivą” šiose šauniose išklmėse atstovavo tų laikraščių administratorius kun. A. Andriušis, MIC.

Parapija Gražiai Gyvuoja

Kenosha, Wis. — Čionai lietuviams vadovauja klebonas kun. Pr. Skruodenis, MIC. Parapija laikosi gerai. Šiuo tarpu užbaigti bažnyčios maliavojimo darbai. Dabar lietuvių bažnyčia gražiausia ir smagiausia Kenoshos mieste. Be to čia atlikti kiti pagerimai. Įvesta naujos mados šildymo sistema, uždėta naujas stogas ir atlikti kiti darbai.

Dabar parapijos komitetas rengiasi prie bazaro. Bus visokių dovanų, žaidimų, pasi- linksminimų.

Kun. K. Keidošius į New Yorką

Baltimore, Md. — Rugsėjo 30 d. ši mies- tą apleido kun. Kazimieras Keidošius ir iš- keliavo į New Yorką, kur jis yra skiria- mas į lietuvių Aušros Vartų parapiją.

Kun. K. Keidošius yra dar jaunas. Po i- šventinimo jisai buvo antru vikaru lietuvių Šv. Alfonso parapijoj. Buvo uolus darbinin- kas ir veikėjas. Todėl žmonės jį buvo pa- mylėję, o jis iš savo pusės buvo žmones pa- mylėjęs. Vėliau vikaravo svetimtaučių Šv. Kryžiaus parapijoj. Iš šios tai parapijos dabar gerb. veikėjas skiriamas į New Yorko lietuvių minėtą parapiją. Geriausios kloties naujoje vietoje.

Iš Parapijos Gyvenimo

E. St. Louis, Ill. — Čia yra Nekalto Pra- sidėjimo lietuvių parapija ir ji gyvuoja nuo labai senų laikų. Kai kuriais tarpais vis- kas būdavo gerai, o kitais tarpais nebuvo kaip reikiant.

Šiuo tarpu viskas gerai klojasi, nes pa- rapijai vadovauja uolus veikėjas gerb. kun. P. Lunskis. Parapijonai su savo dvasios va- du gerai sutaria ir visi reikalai tinkamai eina. Atlikta keletas pagerinimų: pataisyta mokykla, atnaujintas seserų namas, užbaigta nauja klebonija. Parapijos mokykloj moki- nių skaičius padaugėjo. Lietuvių progresą jau pastebėjo ir svetimtaučiai.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Šiuo tarpu Lietuva turi 10 prekybinių lai- vų. Šie laivai įveža ir išveža tik 10-tą dalį tų prekių, kurios gabenamos jūrų keliu. Lie- tuvos laivininkystės bendrovės yra pasiryžu- sios metų bėgyje jūrų laivyną padvigubinti ir įsigyti tokių laivų, kurie galėtų eiti ir per vandenynus.

Depresijos laikais Lietuvos valdininkams algos buvo apkapotos. Dabar, laikams page- rėjus, žadama atlyginimą padidinti.

Jau baigiamas statyti naujas plentas tarp Kauno ir Klaipėdos. Jis turės 230 kilometrų.

Lietuvoj laukiama iš Sovietų Rusijos su- grįžtant apie 30 kalinių, kurie dabar yra ten kalėjimuose ar koncentracijos lageriuose. Grįžtančių tarpe būsią keletas kunigų.

Vilniaus vaivada uždraudė steigti Šven- čionyse naują lietuvių dr-ją "Šviesą".

Rugp. 31 d. į Vilnių buvo atvažiavusi didelė Suvalkų apskr. gyventojų ekskursija. Ekskursantų tarpe buvo apie 40 lietuvių. Ekskursantai tą pat dieną lankė Vilniaus Kalvarijas. Lietuvių grupei vadovavo kun. Pr. Bieliaskas.

Praėjusį pavasarį, bal. 7 d. Vilniuje len- kų vyriausybė buvo sukonfiskavus lietuvių laikraštį "Viltis". Redaktorius L. Cicėnas buvo patrauktas teisman ir kaltinamas už nelegalų laikraščio išleidimą. Rugsėjo 1 d. įvyko teismas ir L. Cicėnas buvo išteisin- tas. Mat buvo taip: storastijos raštas drau- džiantis "Viltį" išleisti buvo pasirašytas ko- vo 26 d., o buvo gautas tik bal. 8 d., ką įrodė voko antspaudos data. Taigi vokas išgelbėjo.

Neleidžia Steigti "Šviesos" Draugijos

Savo metu buvo rašyta, kad Švenčionių lietuviai per apskrities storastiją įteikė Vai- vadijos Įstaigai patvirtinti ir užregistruoti naujai steigiamos švietimo Draugijos "Švie- sa" statutą.

Dabar "Kur. Powszechny" pranešė, kad Vaivadijos Įstaiga švietimo Draugijos "Švie- sa" steigimo klausimą išsprendė neigiamai.

Lengvatos Ūkininkams

Lenkų laikraščiai praneša, kad pagal nau- jąją Lietuvos ir Lenkijos susitarimą bus įves- tos prie administracinės linijos gyvenantiems ūkininkams kai kurios lengvatos. Tarp kit- ko būsią galima laisvai persinešdinėti į aną pusę savo reikalams skirti dalykai su sąly- ga, jeigu jie svers ne daugiau kaip 2 klg. ir nebus brangesni kaip 50 auks. Tokiems našuliams muito kontrolė nebūsianti taikoma.

Arkivyskupo Vizitacijos

Vilniaus arkivyskupas R. Jalbžykovskis jau baigia lankyti savo arkivyskupijos parapijas. Rugpiūčio 29 d. buvo navažiavęs į Gervėčius, kur jį lietuviai pasitiko atskirai pastatytuose ir savo tautiškomis vėliavėmis papuoštuose vartuose.

Svečiai Iš Kauno

Rugpiūčio mėnesį viešėjo Švenčionyse iš Kauno aukštas Vidaus Reikalų Ministerijos valdininkas Vladas Cibavičius. Jis ta proga aplankė savo gimines ir Dūkšto valsčiuje.

Šiomis dienomis lankėsi Švenčionyse V. D. U. profesorius Grybauskas. Jis vieši pas savo gimines, kurie gyvena pasienio juostoje. Svetimšaliai, norintieji gyventi pasienio juostoje, būtinai turi gauti iš storastijos leidimą. Prof. Grybauskas prašė švenčionių storastą, kad leistų jam pas brolių pagyventi iki rugsėjo 10 dienos, bet storasta leido gy-

venti tik iki rugsėjo 5 dienos.

Lietuviška Iškaba Bado Akis

Vilniuje "Europos" viešbutis šalia lenkiškos iškabos buvo padaręs ir lietuvišką iškabą. Ši iškaba neilgai kabėjo ir šiomis dienomis nežinomi piktadarijai ją sudaužė.

Suvalkiečiai Lankė Kalvarijas

Rugpiūčio 31 d. į Vilnių bavo atvažiavusi gausi Suvalkų apskrities gyventojų ekskursija, kurioje dalyvavo per 40 lietuvių. Tą pačią dieną suvalkiečiai lietuviai, kun. Pr. Bieliausko vedami, aplankė Vilniaus Kalvarijas. Kitą dieną arčiau susipažino su Vilniaus miesto įdomybėmis.

Sumažėjo Šmugelis

Lenkų spaudoje pasirodė žinių, kad po kovo 19 dienos Lietuvos - Lenkijos pasienyje žymiai sumažėjo šmugelis.

Dvasinių Turtų Grūdėliai

MŪSŲ mirusieji, — nėra mirusieji; jie yra gyvi, kai mes juos savo maldose, priimdami šv. Komuniją ir maldingai šv. Mišių klausydami, nuolatiniai prisimename.

* * *

Kaip stiklas negali sulaukyti saulės šviesos spindulių perėjimą, — taip, lygiai, tankiai ir vertai priimantieji šv. Komuniją, negali neapturėti apšviesto V. Dievo palaimos, ir skaitlingų savo sielai ir kūnui dvasinių Jo mums teikiamų malonių.

* * *

Architektas tikrai tuomet gerą namą pastato, kai pradžioje padaro gerą to namo planą; o žmogus savo sielą išgano, kai pildydamas V. Dievo įsakymus ir saugodamasis sunkių nuodėmių, pašvenčiamoje V. Dievo malonėje nuolatiniai gyvena.

* * *

Žmogaus kūnas, vaidina karo veiksmų teatro vaidmenį, kurio pasikeitimuose matyti čia pergalė ir garbė, — čia žaizdos, kraujas ir mirtis...

* * *

Atmintis to, kam kuo esame skolingi, —

Dievui yra tarsi smilkalo dūmai; gi užsimiršimas ar užsigynimas, — Jam nekvepia nė tiek, kiek nudžiūvusi ir supuvusi gėlė!...

* * *

Būk kilnus! — Dievas geras! Jis mums neduoda tokių minčių, kuriomis pasiremdami, mes manytume, kad Dievas munyse nelauko sukrovęs Savo malonių sandėlį.

* * *

Dievotumas, yra atviros sielos durys, pro kurias saulėta Dievo malonės šviesa, į mūsų, nuodėmėmis aptemdintas sielas žmonių, lengvai įeina.

* * *

Kai kurie žmonės, yra lygiai tokie pat, kaip ir medžių vaisiai. Nors jie ir nėra tiesioginiai blogi, bet, tikrumoje, vis tik dėl to, atrodo kai be laiko nurašyti vaisiai.

* * *

Kiekviena diena mūsų žemiškojo gyvenimo trokšta, kad mes ką nors gero mintimis, žodžiais ir darbais Dievui ir savo sielai padarytume; kiekviena diena, yra mums skirtos pomirtinės garbės vainikas, kurs reikalauja, kad nors po mažiausią dorybių brangakmenėlį, kasdien jin įdėtume.

Dievas satvērē žmogū; o žmogus, kurs taip aukštai puikybėje save keliasi, Dievą ne-sutvērē!

* * *

Turėti daugiau gerų prietelių ir draugų negu pinigų, — vargšo žmogaus palaima, kuomet turtuolis vieton draugų ir prietelių, — tik pinigų ieško.

* * *

Doras ir pavyzdingas mūsų elgimasis, — yra angeliška dorybė, kuri ne tik mūsų draugus, bet ir priešus, prie mūsų pritraukia; bet blogas elgimasis, ir žmogžadžius nuo mūsų šalin nubaido...

* * *

Mes, anaipol nebebūtume tokie išdidūs vi-siems tiems, kurie mūsų akimis žiūrint, at-rodo tokie silpnučiai ir mažyčiai, jeigu Die-vo akimis pažvelgę į save, pamatytume, ko-kie ištikrųjų mažyčiai ir silpnučiai mes pa-tys esame.

* * *

Jeigu žmonės neturėtų atminties, — tai ištikrųjų būtų arba laimingi, arba tik pa-sigailėjimo verti Dievo tvariniai.

* * *

Suklupti neatsiekus kokio nors gero tiks-lo, yra šimtą kartų naudingiau, negu at-

siekti su visu nebandyti.

* * *

Gobšumas yra salvė didelių apetitų, bet sa visu mažų minčių...

* * *

Atmink, kad kiekviena pagunda į blogą, yra angis, kuri žmogui ant žemės gulint, tyliai per žolę slinkdama artyn, ruošiasi jam įkasti.

* * *

Dievo planai ir žmogaus norai, — yra dvi svetimiausios ir tolimiausios viena antrai butybės!

* * *

Elgkis su kiekvienu žmogumi taip, lyg tikrai žinotumei, kad jis taps didžiausiu ta-vo bičiuliu.

* * *

Gyvenimas, dažnai mums suduoda skaudžių smūgių dėl to, kad per juos veikiau paju-stume ant savęs veikiančią Dievo valią.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00

Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1933

Of “Laivas” (The Ship) published weekly at Chicago, Ill., for October 1st, 1933, State of Illinois, County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the County aforesaid, personally appeared Rev. A. Andriusis, M.I.C., who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the business manager of the “Laivas” and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912 embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are: Publisher: Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Editor Rev. A. Andrusis, M. I. C., 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Managing Editor: None. Business Manager: Rev. A. Andriusis, M.I.C., 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.
2. That the owners are: Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. This publication is published not for profit.
3. That the known bondholders mortgagees and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds mortgages, or other securities are: none.
4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees hold stock and securities in a capacity other than of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds or other securities than as so stated by him.

Rev. A. Andrusis, M. I. C.
Editor.

Sworn to and subscribed before me this 30th day of September, 1933.

Leonard Šimutis

(My commission expires May #0, 1941)